

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Mynster, Christian Ludvig Nicolai FRA: Houstrup, Jens Christian (1838)

Citation: Houstrup, Jens Christian : "BREV TIL: Mynster, Christian Ludvig Nicolai FRA: Houstrup, Jens Christian (1838)", i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 1. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000001.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

C. Hostrup til L. Mynster.
1838

Jeg har ikke brudt mit Løfte om at komme snart igjen; i Fredags Aftes Kl. 7 stiledede jeg hen imod din Port, men der skinnede intet Lys fra dit Vindue. Formodentlig var du Gjæst hos Videnskabernes Selskab, der holdt Geburtsdag — det var i det Mindste mit Raisonnement, og jeg vendte om igjen og var flittig.

Din
Christian.

P. S. Jeg er atter bleven frisk og frejdig. Jeg har antaget min Vinterkarakteer, ja den kjender du vel ikke, hvis du ikke har det paa samme Maade. Om Sommeren er jeg Pantheist, da har jeg slet intet Hold i mig selv, jeg maa bestandig paavirkes udenfra, da er det min største Nydelse at ligge paa Ryggen i en Skov og stirre mellem de solglindsende Blade op i den blaa Luft, eller sidde om Aftenen ved Strandbredden o. s. v. og s. zføle uudsigelige Følelser — Ja det kjender du jo nok — men om Vinteren trækker jeg mig tilbage i mig selv og bliver en lille gravitetisk Mand, der træder op med Autoritet, ja stundom endogsaa med Vigtighed, der er mindre poetisk og følsom, men mere spidsborgerlig og praktisk. Jeg har virkelig flere praktiske Talenter, f. Ex. til at lægge i Kakkellovnen, staae tidlig op, more mig i kjedeligt Selskab o. s. v. Paa samme Tid opkommer dog og- saa min gamle Lyst til at dyrke Muserne, og jeg har flere Gange maattet gjøre Vold paa mig selv for ikke at skrive en poetisk Epistel til dig, som vilde optage mere Tid, end jeg tør anvende derpaa. Ofte naar jeg vil tale eller skrive noget ret Hjerteligt, da begynder det (som Grundtvig siger) at synge i mig, og det forekommer mig, at jeg vilde kunne udtrykke mine Følelser allerbedst paa Vers, hvilket jeg dog snarere maa tilskrive gammel Vane end Talent. Saa meget om mig, det gaaer maaskee alle Mennesker saaledes, men Forandringen er i disse Dage bleven mig saa tydelig, jeg har i al min Udygtighed en glad Følelse af egen Kraft og sidder i dette Øjeblik og knytter min Haand og glæder mig over, at Musklerne strammes i min Arm. Nu føler jeg, at jeg er over tyve Aar. Du er vel ogsaa bleven mere heltemodig paa den senere Tid, i det Mindste mærkede jeg det med Glæde i Mandags, og jeg stræbte den Gang af al Magt efter at nyde dit gode Humør (jeg kan ikke hitte et bedre Ord) med dig, men det lykkedes s. 3mig kun en Tid, og da jeg gik, var jeg mat og forstemt for den Aften. Jeg har egentlig gaaet og glædet mig til et Brev fra dig, men da der intet kom, syntes jeg, det var bedst først at gjøre dig opmærksom paa, at jeg ikke længer er Feberpatient, men en skikkelig Philister, der dog, (skjøndt du lader til at tvivle derpaa) holder lige saa meget af dig som Enthusiasten fra i Sommer.

Din Christian.